

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE

UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1930

LETNIK VI · ŠTEV. 3

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

USTANOVLJENA
LETA 1889

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

LJUBLJANA

Prešernova ulica šte. 3

USTANOVLJENA
LETA 1889

Telefon št. 2016

Poštne hranilnice račun šte. 10.533

Telefon št. 2016

Stanje vložnega denarja nad 400 milijonov dinarjev.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

**Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ
v naši hranilnici, ker je denar tu
popolnoma varen.**

„ZBORI“

PEVSKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ V LJUBLJANI

revija nove zborovske glasbe. Izhaja šesto leto. Letniki 1926, 1927, 1928 in 1929 se dobe vezani po Din 80.—, nevezani po Din 50.—. Naročnina za Jugoslavijo v letu 1930. **Din 50.—**. Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih skladb so pr upravi lista naprodaj po 1 dinar za 2 strani.

„ZBORI“

PJEVACKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ u LJUBLJANI

revija nove horske glasbe. Izlazi šestu godinu. Godišnjaci 1926, 1927, 1928, i 1929 dobe se vezeni po Din 80.— nevezeni po Din 50.—. Pret-plata za Jugoslaviju za godinu 1930 **Din 50.—**. Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ priopćenih kompozicija su u prodaji kod uprave lista uz cijenu Din 1.— za 2 stranici.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Jožko Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavniki Miroslav Ambrožič), vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore : za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira

Mirko Kunčič:

Ptiček in ptička

Izza cvetja jasmínove veje
se ptička prelepa mi smeje,
se smeje, mi gleda v oči,
mi sladko, presladko žgoli:

«Kdor hoče me ptičko imeti,
mi mora prej srček ujeti.
A v gajbico hipnih omam —
ujeti se ptička ne dam!»

Od daleč jo gledam, samevam,
ji s pesemco zvonko odpevam:
«Oj ptička, oj dekle, ti, ti,
počkaj, da se zvečeri!»

Sezul bom brž škornjice svoje,
se splazil pod okence tvoje,
prinesel zlat prstan s seboj —
vanj, ptička, te ujel še nocoj!»

Izza cvetja jasmínove veje
se ptička prelepa mi smeje,
«Oj ptiček, oj fantič ti, ti,
le pridi — bom tvoja vse dni!»

Dr. Jos. Mantuani (Ljubljana):

O slovenski operi

(Nadaljevanje.)

Da-li so kdaj izvajali Deu-Zupanovo opero, ni smo obveščeni tako, da bi ne mogli dvomiti niti v pritrdilnem niti v zanikalnem smislu. Moje osebno prepričanje je to, da se je «Belin» resnično izvajal.

Za tem prvim poizkusom je v slovenski operi pri nas občutna vrzel. Preveč je bilo pri sosednih narodih dobrih proizvodov te vrste, ki so se bili udomačili med Slovenci. Ni čudo. Naši pradedje so stali od vsega začetka, odkar je nastopila opera svojo pot na gledališki oder, pod vplivom italijanske, a pozneje v njeni smeri delujoče in razvijajoče se nemške opere. Naše politične, gospodarske in družabne razmere tudi niso baš izpodbujale niti pesnikov niti skladateljev, da bi zastavljali svoje moči in tratili dragi čas za tedaj tako problematično delo, kakor je bila slovenska opera. Morebiti je Dev-Zupanov poizkus učinkoval prej kot svarilo, nego kot vabilo. Kajti vsi glasbeniki so videli, da je bil «Belin» napram italijanskim in nemškim operam pritlikavec v vsa-

kem pogledu. Tudi taki, ki so bili slovenščine one dobe popolnoma zmožni, ali ki so, sloneč na Herderjevih idejah o enotnosti in bratstvu vseh narodov, ali morebiti celo iz nejasnih lokalno-folklorističnih ozirov imeli nagnenje, skladati slovenske opere, so se posvečali rajši nemškim in italijanskim besedilom, ker so imeli tem potom več usepha. Takrat je bila nemščina jezik «boljših slojev» in italijanščine so bili večji vsi omikanci. Kmalu po rojstnem letu «Belina» je stopila tudi francoščina v ospredje; ne zaradi zasedbe ali kot nje posledica, temveč kot jezik plemiških in najbolj omikanih slojev, ki so ga gojili skozi ves 18. vek.

Vzlic temu kulturnemu stanju je pa bilo vedno še nekaj posameznikom širšega obzorja, ki jih francoske, italijanske in nemške ograje niso odvracale, da bi jih ne preskočili. A izrabljali so jih pa le vendar kot oporišče svojih teženj. Taki možje so bili razen Deva n. pr. prof. A. Supantschitsch, Ant. Linhart, Valentin Vodnik, baron Žiga Zois in še drugi, posebno bogoslovni pisatelji, ki so se prilično bavili tudi s pesmijo ali dramatiko, kakor Jurij Japelj, ki je prevél Metastasijev libretto spevoigre «Artaserse» v slovenščino; uglasbil jo je leta 1730. Leonardo Vinci. — Močen vpliv so imele pri nas B. Haquetove razprave («Neueste physikalisch-politische Reisen in den Jahren 1788 und 1798 durch die Dacischen und Sarmatischen oder Nördlichen Karpathen», Nürnberg, 1790, posebno pa «Abbildung und Beschreibung der südwest- und östlichen Wenden, Illyrer und Slaven» itd., Leipzig, 1802—1805). S temi so bili opozorjeni naši predniki na svojstva in zanimivosti pri jugoslovanskih plemenih, posebno na jezik, običaje in nošnjo. A še preden so prišli Hacquetovi spisi na svetlo, je že poskusil Anton Linhart na dramatskem poprišču uveljavljati posebnosti v slovenskem ljudskem življenju in nazarju. Priredil je dve slovenski igri za oder — eno po nemškem, drugo po francoskem izvirniku; za samostojen polèt ni še zaupal lastnim krilom. Prvo igro je priredil Linhart po veseloigri Jos. Richterja «Die Feldmühle». Linhart se je seznanil z Richterjem na Dunaju. Svojo pretvorbo je primerno lokaliziral za gorenjske razmere na Kranjskem. Ta igra je prišla na oder 28. decembra 1789. — če ne že prej tudi. Zdi se, da ni še popolnoma zadostovala; p o g r e š a l i s o p e t j a. Linhart je storil kmalu korak dalje in priredil leta 1790, po Pierre A. C. Beaumarchaisovi veseloigri «La folle journée ou Le mariage de Figaro» — zopet s srečno lokalizacijo — novo veseloigro «Veseli dan ali Matiček se ženi» v peterih činih, tokrat s pet-

je m, pri katerem so udeleženi vsi igralci. Bil je torej korak naprej proti operi. Ta veseloigra je visoko nad prvo («Županova Micika»); a Linhart ni čakal njenega proizvajanja; umrl je že leta 1795., dočim je prišla igra na oder že pod popolnoma drugačnimi razmerami: šele 24. januarja leta 1849., potem, ko je bila tiskana že trikrat: leta 1790. (v Ljubljani pri Ign. pl. Kleinmayrju), leta 1811. v Vinc. Franula de Weissenthurn «Saggio grammaticale italiano-cragolino» in l. 1840., ko jo je dal ponatisniti Andrej Smolè pri J. Blasniku v Ljubljani. — Opažati je sploh v razvoju naše dramatike, da so bile — razen oper in operet — najbolj privlačne tiste igre, ki so imele tudi pevske točke.

Po peterodejanki «Veseli dan» nastane kratek odmor, v katerem so nastopale italijanske in nemške opere in večina nemške igre. L. 1805. se pa pojavi zopet igra v slovenskem prevodu in spretni prireditvi: «Tinček Petelinček». Izvirnik je spesnil Aug. Friedr. Ferdinand Kotzebue pod naslovom: «Der Hahnenschlag». Kdo ga je predelal in priredil za naše tedanje odnose, do sedaj ni dognano; nekateri smatrajo, da je bil to V. Vodnik. Kajti dr. J. Bleiweiss je našel v Vodnikovi zapuščini do 50 vrstic (verzov) te igre, pisava je Vodnikova, a to vendar še ne zadostuje, da bi se smela smatrati vsa igra za Vodnikovo delo. — Z druge strani mislijo na Jerneja Kopitarja. Ta zadeva bo še predmet globljega študija. Izvajali so pa igro leta 1805. otroci, in to baje prav dobro. Jezik je bolj uglajen — tako sodi tedanja ocena — kakor v Linhartovih komadih. Po tem dogodku slovenska beseda na odru zopet onemi.

A veselje do péte besede, posebno do opere, se javlja venomer, ampak pisatelj, pesnikov in glasbenikov za to stroko ni bilo na razpolago. Segli so torej kratkoma po nemških operah. Po 21 letih izvajajo v Ljubljani zopet opero, a sedaj v izvirnem nemškem besedilu: to je bila «Alina», katere besedilo je spesnil Adolf Bäuerle, a uglasil jo je Wenzel Müller. Ta opera je imela za Ljubljano nekaj pomena, ker je otvorila vrsto specifično dunajskih umotvorov, katerim so sledili tudi tisti izmed naših domačih komponistov, ki so skladali, oziroma uglasbovali nemška besedila. Te moramo omeniti, dasi niso slovenske, a so umotvori naših domačinov ali vsaj takih, ki so se pri nas udomačili.

Leta 1825. so peli v Ljubljani opereto «Die Strafbaren», ki jo je uglasil Gašpar Mašek, bivši kapelnik stanovskega gledališča v Ljubljani, a tedaj že učitelj glasbe na državni glasbeni šoli. Od istega Maška je tudi nemška opera «Emina», izvajana leta 1827., in opereta «Die Unbekannte», uprizorjena leta 1829. Mašek je bil Čeh, a je je med našimi predhodniki udomačil in je kolikor toliko tudi čutil z njimi. Ravnal se je pa vendar po tedanjih ljubljanskih razmerah, ki so stavile še vedno nemščino na prvo mesto in so dajale prednost italijanščini v operi. V tem pogledu tudi francoska okupacija ni imela znatnega vpliva. To dejstvo se je pokazalo tudi pri slovenskem domačinu Juriju Mihevcu (1805—1828). Po svojih srednješolskih študijah se je preselil na Dunaj in se ondi posvetil glasbi. Najbrž je bil že v jeseni v avstrijski prestolici. Presenetljivo je, da je mogel že leta 1826. spraviti kar tri operete na oder gledališča v II. okraju (Leopoldstadt). To so bile

«Das Kind der Fee», — «Ein treuer Diener» — in «Die Radikalkur». Takoj nastopno leto so peli Mihevčevo opero «Das Reispiel». Potem je obmolnil na dunajskem odru, najbrž zato, ker je bil odšel na Ogrsko. Leta 1835. se pa spet pojavi na Dunaju z opero «Recht behalten die Planeten». Od te opere imamo v Ljubljani uverturo, večinoma glasove v starih prepisih; iz teh je sestavil partituro g. Koželj. Izvajali so jo pod vodstvom prof. E. Adamiča leta 1925. in 1927. — Zadnja Mihevčevo opera «Die Masken» je prišla na dunajski oder leta 1840.; imela je največji uspeh, dasi ni bila največja: izvajali so jo tudi v nemškem inozemstvu.

Dasi so bile te Mihevčeve opere in operete nemške, se je vendar razširilo poznavanje dejstva, da Slovenci niso brez takratne sodobne glasbene kulture, v širše kroge, tudi v inozemstvu, ker je Mihevec rad poudarjal v naslovih svojih glasbotvorov, da je doma v Ljubljani, v Iliriji.

Omeniti bi bilo še melodrame «Die Gründung Laibachs oder das Frankennlager am Laibachflusse», ki se je izvajala v Ljubljani leta 1826. Do sedaj ni ugotovljen niti pesnik niti glasbenik. V delu samem je pa zanimivo dejstvo, da je zamišljeno za Ljubljano in da nudi lokalno-zgodovinsko epizodo.

Vse te nemške igre (opere, operete, melodrame) so bile postojanke, ki so pripravljale slovenski operi pot do samostojnosti. In ta je bila dokaj trnjeva. Odpraviti to trnje je pomagal tudi politični razvoj. Leto 1848. je odvzelo najhujši pritisk. In takoj zastavi na gledališkem odru spet slovenska beseda: boječe sicer, a pojavi se. Na oder so spravili staro veseloigro «Županova Micika», torej komad, ki je bil v naprej dovoljen in potrjen. Vendar to ni bilo več dovolj. Še isto leto so spravili na oder novo burko «Tat v mlinu ali Slovenec in Nemec», torej snov, ki so jo pri nas tudi nekoliko politično pobarvali. Izvirnik je spisal J. N. Štěpánek pod naslovom «Čech a Němec». Prevêl je igro prof. I. Kleemann s pomočjo Jurja Kosmača; dr. J. Bleiweiss jo je potem popravil. Igro so priredili s petjem in napeve je zložil Jurij Fleišman.

Dve leti pozneje (1850) se je pojavila izvirna slovenska opereta Miroslava Vilharja «Jamska Ivanka». Ta spevoigra je bila sprva spesnena v nemščini: «Johanna von Luegg». A Vilhar je sam besedilo prevêl in priredil v slovenskem jeziku ter je tudi sam uglasil, t. j. napisal je napeve in jih harmoniziral; spremljajoče glasbilo je bil klavir. A ko se je Slovensko društvo zavzelo za uprizoritev v gledališču, jo je pa izročil vojaškemu kapelniku J. Schantlu, da jo pregleda in instrumentira. Tako je nastopila «slovenska» dramatična glasba pač na svoje nožice, a hodila je prve korake ob roki svoje dojenice, splošne evropske glasbe. Vilhar (1818—1871) je pozneje prirejal gledališčne igre («Detelja», «Župan», «Poštena deklica» in «Pomota»), a do druge operete ali celo opere se ni povzpél. To vrzel je pozneje izpopolnil njegov sin Fran Ser. Vilhar (1852—1928).

Kakor da se je utrudila slovenska muza, je dramatska glasba zopet prenehala snovati nove umotvore. Šele po štirinajstih letih se zgane znova, a pozabila je biti izvirna, ker nismo imeli niti libretistov niti dovolj izvežbanih glasbenikov za take zadače. Leta 1864. smo dobili opereto «Tičnik».

Izvirno besedilo je napisal nemški dramatik Aug. Friedr. Ferd. Kotzebue pod naslovom «Der Käfig», prevêl ga je Bogoslav Rogački (= Michael Lendovšek), a uglasbil dr. Benjamin Ipa vic. Pri tej opereti smo prišli za korak dalje; četudi je besedilo nemške mentalitete, je glasba kolikor toliko izvirna, dasi je pod vplivom tedanje na pol romantične, na pol italijanske eklektične smeri. Ima pa vendar tudi dokaj poljudno-slovenskih motivov in napevov. Po presledku šestih let se pojavi (1871) zopet nova opereta «Predlovsko kočoo», mala nodejanka, ki jo je spisal I. Hausmann, a prevêl Jos. Podmilšak. Čigava je glasba, nisem še mogel ugotoviti, vsekakor pa ni potekla iz slovenskega peresa. Vidi se na tem slučaju, da zanimanje za dramsko glasbo noče več zaspiti in se vedno spet pojavlja, včasih precej energično, tako, da seže po primernem tujem umotvoru in ga priredi ali prilagodi našim razmeram. Kakor smo videli že ponovno v tem orisu, se ponavlja slučaj, da se pojavi po enem ali več prevodih zopet slovenski izvirnik; tako tudi sedaj.

Leto 1872. nam je prineslo izvirno slovensko opereto, morebiti najboljšo v narodnem pogledu, to je «Gorenjski slavček». Besedilo te izvirne dvodejanke je spisala Luiza Pesjakova. Uglasbil jo je Čeh Anton Foerster, stolni kapelnik. Pobudo mu je dal razpis nagrad deželnega zbora, oziroma odbora z dne 5. februarja leta 1870., št. 4657, v katerem je bila nastavljena nagrada 200 goldinarjev za opereto. In Foerster je tako izborno zadel naš narodni ton, da je bil edini, ki so mu prisodili nagrado. Libretto se po mislih opira na dejanje francoske opere «Postillon de Lonjumeau» (ugl. A. Ch. Adam), a je dokaj spretno lokaliziran na našo Gorenjsko. Pozneje pa je besedilo odersko-tehnično popravil E. Züngle. V novejši dobi so vsebino razširili na tri dejanja in tako se danes še izvaja.

Štiri leta pozneje (1876) je dobil slovenski oder spet novo, izvirno opereto z naslovom «Čarovnica». Besedilo je spisal Jakob Alešovec, uglasbil Anton Stöckl.⁷

Dr. Stanko Vurnik (Ljubljana):

K vprašanju objektivne glasbene kritike

(Konec.)

Vprašajmo se sedaj po umetnostni kvaliteti skladbe. Estetska kvaliteta je čisto gotovo tu, recimo ji potencialna kvaliteta, to je tisto dejstvo, ki skladbo sploh za umetnino napravi, ne-

⁷ Anton Stöckl je danes pri nas precej pozabljen glasbenik; a bil je pravi Selfmade-man na poprišču muzike. Rodil se je v Ljubljani leta 1851. kot sin ljudskošolskega učitelja. Učiteljski poklic si je izbral tudi on sam. Glasbe se je učil na učiteljskišči pri Antonu Nedvedu, orgel pri Ant. Foersterju, violine pri H. Gerstnerju. Po dovršenih študijah na učiteljskišči je deloval kot učitelj v Krašnji, a pri tem nadaljeval glasbene študije v Filharmonični družbi v Ljubljani. Potem je popustil učiteljevanje in se posvetil glasbi. Leta 1882. je šel v Zagreb kot violinist gledališkega orkestra. Postal je nato učitelj klavirne igre, pozneje tudi teorije glasbe, harmonije, kontrapunkta, oblikoslovja in zborovega petja. Umril je po dolgem bolehanju dne 27. decembra 1902.

glede na to, ali je skladba antična ali renesančna ali romantična, umetnina je, to morda izvira že iz estetske harmonije formalnih in vsebinskih podlag čisto mehanično.

O drugi vrsti kvalitete, o aktualni kvaliteti govorimo, če pravimo, da je romantiku koral nekaj nerazumljivega, če impresionist od klasične glasbe nič nima, z eno besedo recimo: srednjeveškemu svetovnemu nazoru odgovarja srednjeveško lepoto naziranje in temu srednjeveška forma, renesančnemu zopet nekaj drugega, baročnemu še nekaj drugačnega itd. in tako smo pri onem «panta rei»: boj starih in mladih. Kar so stari smatrali za umetnost, to njih sinovi že negirajo in ustvarjajo lastno estetsko zgradbo, da jo bodo podrli vnuki. Potencialna umetnina torej je očetu tudi aktualna, sinu pa je nerabna, ker mu ni več aktualna. In tukajle smo dospeli do nekega ključa in jedra zamotanega problema.

Razvoj zahteva vsako minuto svežih sil, ki ga poženo dalje, in kultura ne stoji niti za leto dni. Danes je svet v tem svetovnonazornem taboru, ima o Bogu in svetu tole mnenje, mlajša generacija že vse to ovrže in postavi svoje naziranje in z njim nov lepoto ideal. S tem je treba računati objektivnemu motritelcu umetnosti, zakaj to je dejstvo. Nikoli ne boš starim dopovedal, da so zaostali in šele grade zgradbo estetske kulture, ki je že davno podrtja in stoji že nova na nje ruševinah; nikoli ne boš dopovedal mladim, da njihove sveže sile, ki stopajo na mesto preživelih se kulturnih sil, niso edino aktualne. Toda ta proces je zakon in računati je treba z zakoni.

Če je torej vsemu temu tako, potem, bralec, kaj je več vredno: ali klica za nov, svež razvoj, ali to, kar služi današnji razvojni stopnji kulture in umetnosti, ali pa morda ono, kar se slepo ponavlja, zadržuje razvoj, služi že davno preživelemu, premaganemu kulturnemu stališču? Odgovor gotovo ni težak: za razvoj je prvo važneje. In kaj je življenje drugega kakor neprestani razvoj? «Wer rastet, der rostet», tale rek eminentno velja v kulturnem življenju. Evo, vidiš, kvaliteta tiči v tem, da si neprenehoma «mlad», na čelu kulturno naprednega razvoja se boreč, in laž je, da starejši ljudje po naravi morajo zaostati. Poznam nekega Beethovna, Wagnerja, Goetheja, Michelangela, Berninija, Dostojevskega, Brianda; vsi so bili morda že davno sivi, pa so bili do smrti mladi in niso zaostali, kakor klonejo slabiči in lenuhi, ki jim napredna kritika venomer očita: Sijajno si, brat, izšil krinolino in mojster si med krojači. Toda, brat — naše dame vendar rabijo ozkih in kratkih kril, ali ne vidiš? Izborno si, brat, zadel v tej skladbi lirsko tragiko genljivo počenega srca zavoljo dekleta, toda, brat! Ali ne vidiš, da danes za take budalosti nimamo več solz, nego smeh? Muziciraj, kaj pa le vzdihuješ?

Tako sva, bralec, dospela tako daleč, da vem, da morava kot objektivna kritika imeti v rokah neko sodobno kulturno merilo za merjenje sodobne umetnosti in soditi ne po tem, kar se nama «zdi», nego po tem, koliko tale ali ona nova skladba pomeni za naše današnje kulturno življenje.

Že te pa vidim, ljubi muzikantar in umetnik, kako vpiješ: jaz sem svoboden umetnik in skladam kar hočem, kaj mi mar vaša prokleta merila! Prav imaš.

Nihče te ne sili biti zelen ali rdeč. Toda, sam praviš, da subjektivnega kritikarja ne maraš, ker sodi kakor se njemu zdi in ne kakor se tebi ali drugim zdi. Vidiš, na drugi strani pa je neizpodbitno, ker sva dognala, da je treba umetnost meriti s kulturnim merilom in da je kvaliteta ono, kar hrani sedajle živečo kulturo, ali pa klica bodočnosti. Delaj, kar hočeš, mi bomo vedno to, kar boš napravil, sodili, in sicer v koliko je tvoje delo ali nov kamen v zgradbi današnje kulture, ali pa hrana že mrtvi kulturi. To pravico imamo, in si je od tebe ne damo vzeti, amen.

In sedaj gre ravno za tisto «kulturno sodobno merilo», tisti vatel, ki bo pokazal, koliko te je, toplomer, ki bo pokazal ali tvoj genij ali pa domišljavo ničlavost!

Torej, recimo, prijatelj, da si ti «objektivni» kritik. Kaj boš ti danes, l. 1950., zahteval od komponistov? Kdo pa sploh ve, kaj mi danes od kulture in umetnosti sploh hočemo? To je namreč odločilno.

Tisti-le hribovski čevljar, ki s kulturo nima absolutno ničesar opraviti, gotovo ne ve. Niti vsak profesor grščine ne, če ni pogledal drugam kakor v slovnico, in še manj ta ali oni učitelj petja ali prstnega reda na klavirju ali kdorkoli morda tudi ne. Samo kdor z bitjem in žitjem zajema iz kulture, gre s časom naprej in kulturo pozna in jo ima v sebi — kultura ni samo ovratnik ali znanje nemščine ali kontrapunkta, nego z eno besedo, poznanje in orientacija več ali manj v vseh glavnih kulturnih vprašanjih, znanosti, umetnosti, politiki, verstvu itd. — samo oni ti lahko pove, kaj je naši kulturi za napredek treba, in samo oni ti lahko pove, ali komponiraj jokavost, ali ušesno ugodje ali pa etično idejnost.

Tu-le smo v glavnem problemu objektivne kritike. To-le je principialnega značaja.

Sedaj pride izkoriščenje metode, katero si je pa treba prisvojiti. Kdo ve, katera glasbena forma odgovarja takšnemu in takšnemu svetovnemu nazoru, estetskemu hotenju, lepotnemu idealu?

Vidiš, tu je pa treba poznanja, enkrat glasbene tehnične slovnice, kar je pa še najmanj. Tudi zelo orientiran moraš biti glede produkcije in poznati zgodovino in sedanjost; to tudi še ni dosti. Biti moraš dalje vsaj nekaj estetičarja in umetnostnega filozofa z metodo in potrebnim analitičnim in sistematičnim aparatom, biti moraš vsaj nekoliko temeljit in vsestranski opazovalec objekta, brez tega nikakor ne gre in če si sicer najboljši operni pevec sveta ali pa ravnatelj njujorške baletne akademije ali celo virtuoz na cello. To so pa stvari, za katerih razlago je načelni okvir tega članka preozek. Knjig za studij je dovolj.

Ena izmed najpoglavitejših zahtev, ki jih stavimo na «objektivnega kritikarja», je pa ta, da mora biti — poštenjak najidealnejšega kova, ki mu neusmiljeno gre za napredek umetnosti, tako zelo neusmiljeno, da z nebeško slastjo pusti deževati pljunke absolutne večine na svojo glavo in prošiljubega Bogca leto, da bi bil od sile tepen on, kritik, samo da bi potem rasla kvaliteta in venel le plevel.

Tako mislim, da povsem objektivna kritika sodobne produkcije res ni čisto dosegljiva, da pa je dolžnost vsakega kritikarja, da stremi po dosegu vsaj maksimuma tega, kar je mogoče doseči. To se doseže s pobijanjem subjektivitete v sebi in s stremljenjem po objektivni sodbi. To stremljenje je znanstvene pa etične in kulturno filozofske narave in vodi neprimerno višje k resnici kakor pa najboljša subjektivna sodba. Absolutno resnico pa doseže samo — dal nam Bog katerega takega! — genij.

Opera

Kot najvažnejši glasbeni dogodek v naši operi od novega leta do ravnokar uprizorjene operne farse Bravničarja «Pohujšanje v dolini šentflorjanski» sme veljati Šafranek-Kavičeva glasbena drama «Hasanaginica». Komponist je za ljubljansko predstavo glasbo predelal ter tako pri premijeri kot pri vseh nadaljnjih ponovitvah «Hasanaginice», žel vedno nove in nove, a kar pomeni največ, tudi zaslužene uspehe. Po vojni je «Hasanaginica» prvo domače operno delo, ki je na ljubljanskih opernih deskah dosegel trajen, globok umetniški vtis in uspeh. «Hasanaginici» so pripomogli do tega izrednega uspeha v prvi vrsti Thierry-Kavčnikova, Križaj in dirigent Polič.

Od italijanskih oper smo slišali Verdijevo opero «Ernani», ki zahteva, kakor tudi pozneje podana Bellinijeva «Norma», odličnih specialno pevskotehnično izvežbanih pevcev. «Norma» je kreirala Špeharjeva iz Zagreba. Takih pevcev, žal, letošnjo sezono v naši operi dosti nimamo, zato obe deli nista imeli zaželjenega velikega uspeha. Vzbuditi pa predvsem ni mogla zanimanja publike obledele, našemu času nerazumljiva, da, mestoma dolgočasna in prazna snov obeh del. To pa je bilo od novega leta do danes tudi vse, kar smo novega slišali. Od prejšnjih oper je šlo preko odra dovolj stvari. Imeli smo impozantno, a predolgo «Valkiro», «Rigoletta» z Vesel-Pollo, imenitnega «Švando-dudaka», ki se silno naslanja na Smetano in ki ga na češkoslovaških odrih nekam malo «obrajtajo»; pač pa žanje po nemških odrih ogromno priznanja.

V operah «Glumači» in «Tosca» smo slišali tenorista bratislavske opere Hübnerja, ki menda ponujanih pogojev za vstop v našo opero ni sprejel, dalje «Carmen» in «Mignon» z gostom-pevko g. Amando Liberts-Rebanovo, v «Bohemi» in «Butterfly» je gostovala Gjungjenac, primadona beograjske opere, prijetno nas je iznenadila tudi izpopolnivša se Staller-Stotterjeva v «Glumačih». Na novo podane Kogojeve «Črne maske» letos, žal, nimajo onega hrupnega vtisa, kakor ga je obetala premijera, tudi «Jonny svira», ki smo ga zopet slišali, ni kdovekako zainteresiral. Vse naše operno delovanje do zadnjega časa je stalo pod vtisom repertoarne zadrege, pod bremenom tenorskega in sopranskega vprašanja. Ravnokar pa smo dobili na oder domačo noviteto, Bravničarjevo operno farso «Pohujšanje v dolini šentflorjanski» na Cankarjevo istoimensko dram-

sko farso, ki je imela ob premijeri tudi močan, predvsem zunanji uspeh. O nji spregovorim prihodnjič.

Veselo in živahno se je razvijala opereta. Slišali smo melodijozno «Beneško noč», vedno zabavno «Grafico Marico», «Poljsko kri», privlačnega «Tičarja», «Netopirja», «Cigana barona», «Pri treh mladenkah» itd., enkrat ali dvakrat z gostoma Lubejevo, z Bratušom, sicer pa z živahnim domačim ansamblom. Imeli smo dvoje zanimivih baletnih gostovanj: špansko baletno grupo «Escudero» ter gostovanje delnega baleta dunajske državne opere. Razočarala nas je pa ruska «Sinja ptica».

Medtem pa je vstal v Ljubljani hud konkurent slabe opere in operete, «zvočni film», ki je pojedel pičel kruh kinomuzikantom in odtegnil operi do kaj obiskovalcev. —č.

Koncerti

Akademija maturantov Srednje tehniške šole v Ljubljani. Pod pokroviteljstvom bana inž. Dušana Serneca so priredili maturantje Srednje tehniške šole v Ljubljani 3. majnika zvečer v Unionu akademijo s sledečim programom: 1.) Nagovor maturantov; 2.) Narodna himna; 3.) Potpuri iz opere «Faust» (orkester); 4.) Jerebov dvospjev «Lahko noč» (brata Stane in Bojan Lumbar); 5.) Župančič «Željarska» (deklamacija); 6.) Rott: «Očenaš» (mešani zbor dijakov in dijakinj); 7.) Čajkovski: «Chansonetta» (igral na gosli Vrtačnik, spremljal pri klavirju Borštnik); 8.) Chopinov valček (Borštnik); 9.) Pahor: «Na poljani (solo Stane Lumbar)); 10.) Narodni: «Se davno mrači» in «Hodi Micka domov» (mešan zbor); 11.) Pavčič: «Pred durmi» (solo Bojan Lumbar); 12.) Hoffmannove pripovedke (orkester). Akademija, ki je bila zelo dobro obiskana, je pokazala lepe glasbene zmožnosti našega dijaštva. Tako orkester kakor številni mešan zbor pod vodstvom Venturinja in vsi solisti so izvršili svojo nalogo zelo častno. Ves čisti dohodek je bil namenjen ekskurzijskemu fondu maturantov. Naj bo ta akademija v spodbudo tudi drugim šolam!

Koncert pianistke Kosovelove. V petek 2. majnika t. l. je priredila v dvorani Filharmonične družbe koncert klavirskih skladb naša primorska rojakinja Karmela Kosovelova. S prav simpatično igro in poglobljeno interpretacijo si je osvojila simpatije poslušalcev. Veseli nas, da imamo po smrti naše Dane poleg Poženelove, še Kosovelovo, dve mladi umetniški moči, ki utegneta izpopolniti vrzel med slovenskimi pianisti in ki se ukvarjata s tem nevhvaležnim, premnogokrat spodtike in uničujoče kritike polnim poklicem.

Koncerta pevskega zbora UJU. V proslavo petletnice obstoja in delovanja in v proslavo desetletnice, odkar je pevovodja učiteljskemu zboru Srečko Kumar, je priredil pevski zbor UJU v Ljubljani 11. majnika dopoldne mladinski koncert, naslednji dan zvečer pa slavnostni koncert. Zbor je izvajal pesmi, ki jih je imel na repertoarju na svoji turneji po Češkoslovaški. Zbor se je po izredni disciplini in glasovni kvaliteti članov izkazal kot prvovrsten zbor. Izvajalci kakor pevovodja so želi spontanne aplavze. Ob njihovem jubileju jim tudi mi kličemo: Floreant et crescant!

Ameriško-jugoslovenski večer. 9. majnika zvečer sta priredili v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani večer jugoslovanskih in ameriških pesmi Miss Elleonora Coock kot solistka in Miss Camilla Edwards kot pianistka. Program je obsegal slovenske, hrvatske, srbske, poljske in češke narodne pesmi, drugi del sporeda pa so tvorile ameriške pesmi, pesmi plantaže in jazz. Prireditev, še posebej z ozirom na to, da je solistka nastopala v raznih narodnih kostumih, je bila več kabaretnega značaja, dočim o kakšnih umetniških vtisih sploh govoriti ne moremo.

Dobrodelni koncert v prid počitniškim kolonijam. Na pobudo socialno-političnega odseka mestnega magistrata ljubljanskega, se je vršil v veliki dvorani Uniona v maju t. l. koncert, čigar čisti dobiček je bil namenjen počitniškim

kolonijam ljubljanske občine. Človekoljubnemu apelu v korist naše zdravja potrebne zapuščene dece, so se takoj odzvali pevski društvi «Ljubljana» in «Ljubljanski Zvon», kot solisti pa Lovšetova in Medved-Škerljeva ter operni pevec Julij Betetto. Koncert je bil zelo dobro obiskan in sta se navzoča publika kakor izvajalci zavedali popolnoma svojih karitativnih obzirov in dolžnosti do naše dece, za kar jim bo gotovo iz srca hvaležna.

Koncertne prireditve Matičarjev. Koncertni zbor ljubljanske Glasbene Matice je koncertiral 8. majnika v Novem mestu. Program je obsegal pesmi, ki jih je Matica pela na svoji zadnji turneji. Koncertu je prisostvoval tudi skladatelj dr. Schwab iz Celja, ki je bil deležen z zborom rom vred živahnih ovacij. — Matični kvartet pa je priredil 3. majnika zvečer pod okriljem Rdečega križa koncert v Slovenski Bistrici, naslednji dan pa v Mariboru. Peli so ponajveč starejše skladbe Mirka, Svetka, Foersterja, Deva, Adamiča i. dr. Po poročilih sodeč, je bilo izvajanje vzorno in so pevci dokazali upravičenost svojega renomeja. Le Maribor je posvetil posetu Matičnega kvarteta malo pozornosti.

Koncert celjske «Svobode». V mali dvorani Celjskega doma je priredilo pevsko društvo «Svoboda» v Celju v soboto 10. maja t. l. koncert pod vodstvom pevovodje skladatelja Cirila Preglja. Zelo uspeli koncert je pokazal lep napredek zbora. Zbor šteje 41 pevcev. V nedeljo 18. maja so gostovali v Štarih pri Celju.

Varaždinsko pevsko društvo «Tomislav» je priredilo pod vodstvom prof. Ernesta Krajanskega dne 7. maja t. l. večer sodobnih jugoslovanskih skladateljev. Na sporedu so bili zastopani Krsto Odač, Josip Slavenski, Anton Lajovic, Slavko Osterc, Anton Dobronič in Zlatko Grgošević. Zbor Tomislava šteje 70 članov, je v odlični formi in ga štejemo med najnaprednejše zборе naše države.

Novosti

Jurij Fleišman: Napevi iz Grlice in Besede. Za samospeve s spremljevanjem klavirja priredil prof. dr. Pavel Kozina. II. zvezek. Samozaložba. Cena izdaji 25 dinarjev. Dobi se v vseh knjigarnah. — Prof. dr. Pavel Kozina nam je hvaležno osvežil spomin na napeve Flejšmana in Padovca, jih je odel v lepo, prijetno obleko ter nam jih podaril v dveh zvezkih. Drugi prinaša pet napevov: štiri Flejšmanove in enega Padovčevega s prav spretnim, ne težkim klavirskim spremljevanjem. Dostopni so srednjemu glasu, edino zadnji je pisan za visoki glas. Izdajo je krasno avtografiiral Ferdo Juvanec, lično litografiirala tvrdka Čemažar in drug. Naši solisti in solistinje bodo teh pesmic gotovo veseli. Priporočamo jih!

Narodne za moški, mešani in ženski zbor. Priredil Marko Bajuk. Izdala in založila Jugoslovanska knjigarna, natisnila Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani. Cena zvezku 14 Din. Zvezčič obsega 10 narodnih, 3 za moški, 4 za mešani in 3 za ženski zbor preprosto, pa učinkovito prirejenih pesmi, petim so posrečeno vpleteni samostojni solospjevi. Zbirko, ki je izšla v priročni, žepni obliki, vsem zborom toplo priporočamo.

Dr. A. Dolinar: Dva venčka narodnih pesmi za mešan zbor. Samozaložba. Cena partituri 12 dinarjev. Dva šopka manj znanih, oziroma še ne harmoniziranih slovenskih narodnih pesmi, ki jih je že opetovano z lepim uspehom prepevalo glasbeno društvo «Ljubljana» pod prirediteljevim vodstvom. Peli jih bodo pa tudi drugi zbori.

Vasilij Mirk: Deset povesti za našo klavirsko mladino. Založilo in izdalo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon». Cena partituri 20 dinarjev. Podobnih komadov naši klavirski mladini res manjka. Starši naj jo razveselijo s temi lepimi lepimi narodnimi motivi, ki jim je prireditelj vzorno dal obliko rondojev.

Zorko Prelovec: Album slovenskih narodnih pesmi. Za srednji glas s klavirjem. Cena partituri 50 dinarjev.

Zorko Prelovec: Nageljni rdeči. Moški zbor z baritonskim solo. Založilo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon». Pevan, ne težek zbor, ki občinstvu zelo ugaja. Le dobrega baritonista zahteva.

Zorko Prelovec: 6 narodnih pesmi za srednji, oziroma nizki glas s spremljevanjem klavirja. Cena partituri 25 dinarjev. — Obe izdaji sta naprodaj v vseh knjigarnah.

P. Hugolin Sattner: Mašne pesmi za mešan zbor. Drugi, oziroma četrti natis. Op. 40. Založila Jugoslovanska knjigarna, natisnila litografija Čemažar in drug. Cena partituri 40 dinarjev, glasovom po 6 dinarjev. Da so se te mašne pesmi na vseh naših cerkvenih korih zelo priljubile, dokazujejo opetovani ponatisi, zato jim ni potreba posebnega priporočila.

Zapojmo Mariji! 18 Marijinih spevov za mešani zbor, deloma z orglami, zložil Stanko Premrl II. pomnoženi natis. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 36 Din, glasoviru po 5 Din. Tudi tem pesmicam ni treba našega posebnega priporočila; priporoča jih II. pomnoženi natis.

Pet postnih pesmi. Za mešani zbor in orgle zložil Anton Jobst. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 20 Din. V teh resnih pesmih kaže skladatelj v izrazu, obliki in zlasti v harmonijah znaten korak v napredku. Spremljava bo pa za organiste dokaj trd oreh. — Pa se naj ga nikar ne ustrašijo streti!

Roži Mariji. Petnajst cvetic iz naših goric. Za mešani zbor ugledal Alojzij Ma v. C. M. Cena partituri 10 dinarjev. Izdaje nismo prejeli v oceno, poznamo jo le iz izložbenega okna Jugoslovanske knjigarne.

Razno

Presvitlemu vladiki

DR. ANTONU BONAVENTURI JEGLIČU

našemu ustanovnemu članu, odličnemu sinu slovenskega naroda in velikemu narodovemu dobrotniku, ki je imel vsikdar razumevanje za našo glasbeno in pevsko kulturo, bil njen spoštovatelj in podpornik, kličemo k njegovemu osemdesetemu življenjskemu jubileju:

Na mnoga leta!

Pevska društva, pozor! Po predpisih novega zakona o zaščiti avtorske pravice z dne 25. januarja t. l. v Uradnem listu kraljevske banske uprave dravske banovine št. 24 morajo vsa društva pred izvedbo koncertov prijaviti svoj repertoar in izposlovati dovoljenje izvajanja. Polnomočni zastopnik Udruženja južnosl. muzičkih autora je za dravsko banovino Ciril Tavčar, Grajska planota 1, Ljubljana. Dokler se ne bodo plačila za izvajanje p a v š a l i r a l a, dotlej v l a s t n e m i n t e r e s u pošiljajte na zgorajšnji naslov sporede svojih prireditev, da se izognete kazenskim posledicam po § 48 zakona o zaščiti avtorskih pravic. UJMA začne zakon izvajati s 1. junijem 1950. Torej pozor!

Rado Šturm — petdesetletnik. Predsednik glasbenega društva «Ljubljana» Rado Šturm, popularna osebnost v pevskih krogih in najstarejši aktivni član društva, je praznoval v nedeljo 18. majnika svoj petdeseti rojstni dan. Dragemu pevskemu tovarišu kličemo: «Na mnoga leta!»

Občni zbor «Slavec» v Ljubljani. V maju t. l. se je vršil v društvenem lokalu v Simon Gregorčičevi ulici občni zbor pevskega društva «Slavec» v Ljubljani. Po običajnem pozdravnem govoru predsednika Ivana Hladnika so sledila poročila tajnika, blagajnika, revizorjev in pevovodje. Pri volitvah v novi odbor so bili izvoljeni: Ivan Hladnik, predsednik; Cene Jančigaj, podpredsednik, Boris Roš, tajnik in zastavonoša; Franc Merše, blagajnik; kot odborniki pa: Mirko Berginc, Friderik Krainer, Drago Dernovšek, Srečko Zupančič, Ivan Nered, Stane Kovič, Lojze Zupančič, Mate Ivčević, Ruža Roševa, Mira Otrinova in Pavla Koprivčeva. Kot računsko pregledovalca pa Edi Höfler in Nande Bizjak. Navzočemu častnemu predsedniku Ivanu Dražilu, ki je član od ustanovitve (torej polnih 47 let) so priredili navzoči burne ovacije. Tako stopa «Slavec» v novo leto društvenega

delovanja in mu želimo v njegovem kulturnem stremljenju lepih uspehov!

Odmevi bivše tržaške Glasbene Matice. Od nekdanjih učencev njene glasbene šole so položile diplomski izpit iz klavirja kot glavnega ter harmonije in glasbene zgodovine kot stranskih predmetov na konservatoriju G. Verdi v Trstu Ana Lampečeva in Ema Gombačeva v julijskem, Angela Lampečeva pa v septembrskem roku leta 1929., vse s prav dobrim uspehom. Sestri Ana in Angela Lampečevi sta bili dolgo let učenki prof. Viktorja Šonca, sedanjega učitelja na ljubljanski matični šoli, Ema Gombačeva pa je bila učenka prof. Vasilija Mirka do njegovega odhoda iz Trsta.

Sramotenje naših narodnih pesmi. Že v par prejšnjih številkah, kakor tudi v zadnji (17. V. 1950.) objavlja neki risar Vučnik v zagrebškem humorističnem časopisu «Koprive» risbe pod naslovom «Slovenske narodne pjesme na gramofonskim ploščama». Slike so v popolnem nasprotstvu z besedilom pesmi in sramotno žalijo naš narod in njegovo pesem. Kajne risar Vučnik: «Samo da je kšeft?»

Šimenčev uspeh v Berlinu. Naš odlični rojak, bivši solist ljubljanske opere in junaški tenor zagrebške opere Mario Šimenč je pel 5. majnika v državni operi v Berlinu. Dosegal je pravi triumf in je moral pred koncem predstave dvanaestkrat pred rampo. V jeseni bo ponovno gostoval. Odličnemu rojaku naše iskrene čestitke!

Vodnik po ljubljanskih pokopališčih. Marko Bajuk, profesor in urednik «Pevca», je izdal pred kratkim v založbi Jugoslovanske knjigarne lično priročno knjižico pod gorajšnjim naslovom. Na obeh ljubljanskih pokopališčih počivajo tudi naši skladatelji in glasbeniki in tako služi knjižica tudi pevcem in spoštovalcem pokojnih v hitro orientacijo. Priporočamo jo!

Iz uredništva in upravnništva

Hvala Bogu! Zamudo smo popravili. Prvi zvezek letošnjih «Zborov» se je zaradi «Zvonove» 25letnice zakesnil, drugi razumljivo tudi, tretjega pa Vam danes pošiljamo ter prosimo, da nam zamudo oprostite. Priobčujemo M. Hubadovo priredbo narodne «P o t r k a n p l e s » za mešani zbor, dalje E. Adamičovo «T e č e v o d a » (mešani zbor), ki jo je pevski zbor UJU z velikim uspehom prepeval na svoji koncertni turneji po Češkoslovaški. Moškim zborom smo namenili pristo, lahko in pevno Z. Prelovecovo nagrobnico «Z a d n j e s l o v o ». Stare nagrobnice, dasi lepe — so že tako prelanjane, da je zadnji čas, da se društva nauče novih. V samospevski prilogi pa objavljamo narodno «R i b ' c e p o v o d i p l a v a j o » v mični priredbi E. Adamiča za glas s spremljevanjem klavirja. — Ponovno opozarjamo, da samospevi, ki izhajajo kot priloga «Zborom» niso naprodaj. Dobe jih le naročniki «Zborov», ker mislimo, da bi bili lahko vsi naši solisti in solistinje naročeni na list. Predno je izšla prva številka letošnjih «Zborov», smo poslali na odbore vseh pevskih društev in zborov okrožnice, v katerih smo predsednike in pevovodje prosili, naj priporočajo pevcem in pevkam list v naročbo. Pričakovali smo odziva, ker list v takem obsegu s tako vsebino ne more kriti stroškov z malo plačujočimi naročniki. Ugotavljamo, da na to okrožnico nismo prejeli niti enega novega naročnika. Ape-liramo še enkrat na vse predsednike in pevovodje društev, da pridobijo «Zborom» med svojimi pevci in pevkami vsaj nekaj naročnikov. Naročnino lahko poravnajo v dveh obrokih po 25 Din. Podprite svoj list!

Zakaj nam tajniki pevskih društev ne pošiljajo sporedov prireditev in ne poročajo o društvenem delovanju? Društvene uprave, kjer imajo namesto tajnika tajnico, dobro funkcionirajo. Fantje, ali Vas ni sram? Poblj-sajte se!

Vsem lanskim naročnikom, ki niso poravnali v kljub opominu niti delne letošnje naročnine, smo s tem zvezkom pošiljanje lista ustavili.

Vsem pevcem in pevkam, društvom in ljubiteljem glasbe priporočamo poleg «Zborov» v naročbo tudi «Cerkveni glasbenik» in «Pevca»!

Urednikov zaključek 20. maja 1950.

POTRKAN PLES.

Narodna šalvika iz blejske okolice na Gorenjskem.
Priredil Matej Hubad.

Sopran *p* *mf* *f* *mf*

1. I-gra je ukazana, tla so namazana. Hoj, hej! Hoj, hej! Kaj bo pa zdej? zdej, zdej?

Alt

3. I-gra je ukazana, tla so namazana. Hoj, hej! Hoj, hej! Pod se ogrej, grej, grej!

Tenor

1. I-gra je ukazana, tla so namazana. Hoj, hej! Hoj, hej! Kaj bo pa zdej?

Bas

3. I-gra je ukazana, tla so namazana. Hoj, hej! Hoj, hej! Pod se ogrej!

f *sf* *f* *p*

1. I-gra je ukazana, tla so namazana. Hoj, hej! Hoj, hej! Kaj bo pa zdej? Za-

3. I-gra je ukazana, tla so namazana. Hoj, hej! Hoj, hej! Pod se o-grej! To-

1. I-gra je ukazana, tla so namazana. Hoj, hej! Hoj, hej! Kaj bo pa zdej? Za-

3. I-gra je ukazana, tla so namazana. Hoj, hej! Hoj, hej! Pod se o-grej! To-

p *mf* *mf*

1. hvaljen bod, ljubi moj zet, ki prišel si pi-ka-sto vzet. Je

3. la-ži se, do-bri moj sin, saj ni-si e-di-ni tr-pin. —

1. Zahvaljen bod, ljubi moj zet, ki pri-šel si pi-ka-sto

3. To-la-ži se, do-bri moj sin, saj ni-si e-di-ni tr-

1. hvaljen bod, ljubi moj zet, ki pri-šel si pi-ka-sto vzet.

3. la-ži se, do-bri moj sin, saj ni-si e-di-ni tr-pin.

1. ki prišel si pi-ka-sto
3. saj ni-si e-di-ni tr-

mf.

1. pi-ha-sta, li-sa-sta, še-pa-sta, ve-ga-sta, skrinjo pa pol-nó ima
 3. Mo-ja je mu-ha-sta, sitna, je-zi-ka-sta, tr-dih pe-stij in ko-

mf.

1. pikasta, lisasta, šepasta, vegasta, skrinjo pa pol-nó ima
 3. Moja je muhasta, sitna, jezikasta, tr-dih pe-stij in ko-

p

1. vzét.} *pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm,* {skrinjo pa pol-nó ima
 3. pin.} {tr-dih pe-stij in ko-

mf.

1. vzét.} *pm, pm, pm,* {skri-ri-jo pa pol-nó ima
 3. pin.} {tr-dih pe-stij in ko-

I. vič *p* *II. gič* *prvič f, drugič f doff*

1. suh'-ga zla-ta. Pi-ka-sta suh'-ga zla-ta Tra la la lalala
 3. šče-nih je rok. Mo-ja je šče-nih je rok.

1. suh'-ga zla-ta. pikasta, suh'-ga zla-ta. la la la lala la
 3. šče-nih je rok. Moja je šče-nih je rok.

1. suh'-ga zla-ta. *pm pm* suh'-ga zla-ta. Tra la la la la
 3. šče-nih je rok. *pm pm* šče-nih je rok.

f *pm* Tra la la lalala la la!

I. vič *II. gič* ☼)

la la la la la la tra la la la la la la la la la la la la!

la la la la la la la la la la la la la la la la!

la la la la la la la la la la la la la la la!

la la tra la la la la la la la la!

☼) Ta sklepni akord se poje, če se pri izvajanju konča s tretjo kitico!

I. vic

p Pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm. *f* Hoj, hej! Hoj, hej! Kaj bo pa zdej?
f Fante, de-kli-či, vi, bas že hudó renci. *ff* Hoj, hej! Hoj, hej! Kri se raz- zdej, zdej?

f 4. Pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm. *f* Hoj, hej! Hoj, hej! Kri se razgrej, grej, grej!

p Pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm. *f* Hoj, hej! Hoj, hej! Kaj bo pa zdej?
f Fante, de-kli-či, vi, bas že hudó renci. *ff* Hoj, hej! Hoj, hej! Kri se raz-

f 4. Pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm, pm. *f* Hoj, hej! Hoj, hej! Kri se razgrej!

II. vic

p grej! *2* Zdaj, lju-bi-ca, vda-ri v ro-kó, sko-či-va le hi-tro v ko-
4 Zdaj, lju-bi-ca, daj mi ro-kó, da lju-biš me ve-dno zve-
p grej! *2* Zdaj, lju-bi-ca, vda-ri v ro-kó, sko-
4 Zdaj, lju-bi-ca, daj mi ro-kó, da
p grej! *2* Zdaj, lju-bi-ca, vda-ri v ro-kó, sko-či-va le hi-tro v ko-
4 Zdaj, lju-bi-ca, daj mi ro-ko, da lju-biš me ve-dno zve-
mf grej! *2* sko-
4 da

mf *2* lo. Glej, ro-ka naj ro-ke se tr-dno dr-ži, li-ce pa
4 sto. Be-la ko sneg, rde-ča ko kri, vsr-cu si

mf *2* či-va te hi-trov ko-lo. Ro-ka ro-ke se trdno dr-ži, li-ce pa
4 ljubiš me ve-dno. -- Be-la ko sneg, rde-ča ko kri, vsr-cu si

mf **II. tenor** *p* *tü dü düm* *tü dü düm* *tü dü düm* *tü dü düm* *tü dü düm*

2 lo. *4* zvesto. *2* Ro-ka ro-ke se trdno dr-ži,
4 sto. *4* Be-la ko sneg, rde-ča ko kri,

2 či-va le hi-trov ko-lo. li-ce pa
4 lju-biš me ve-dno zve-sto. vsr-cu si

* *tü dü düm* izgovarjaj onomatopoetično posnemaje ton roga (Waldhorn).

2. naj se ve-se-lja ža-ri! Ro-ka naj ro-ke se trdno dr-ži,
 4. mo-jem za-pi-sa-na ti! Be-la ko sneg, rdeča ko kri,

2. naj se ve-se-lja ža-ri! Ro-ka naj ro-ke se trdno dr-ži,
 4. mo-jem za-pi-sa-na ti! Be-la ko sneg, rdeča ko kri,

tü dü düm tü dü düm düm tü dü düm tü dü düm tü dü düm tü dü düm

2. naj se ve-se-lja ža-ri! Ro-ka naj ro-ke se trdno dr-ži,
 4. mo-jem za-pi-sa-na ti! Be-la ko sneg, rdeča ko kri,

prvič p alif, drugič ff

2. li-ce pa naj se ve-se-lja ža-ri! Tra la la la la la la la la la
 4. vsr-cu si mo-jem za-pi-sa-na ti! la la la la la la la la la

2. li-ce pa naj se ve-se-lja ža-ri! Tra la la la la la la la la la
 4. vsr-cu si mo-jem za-pi-sa-na ti! Tra la la la la la la la la la

I. vit *II. vit*

la la la la tra la la la la la la la la la la la la!
 la la la la la la la la la la la la!
 la la la la la la la la la la la la!
 la tra la la la tra la la la!
 la la!

*) Ta sklepni akord s korono se poje le, če zbor izvaja samo dve kitici „Potrkanega plesa.“ Sicer se poje še-le na koncu četrte kitice. Če pa hoče dirigent napraviti med drugo in tretjo kitico kratek odmor, ki sme trajati natančno samo štiri takte v hitrosti te pesmi, naj se pa sklepni akord s fermato (v fortissimu!) poje tudi ob sklepu druge kitice.

ZABUČALE GORE. (Teče voda...)

Moravska narodna — prevedel O. Župančič.
U proslavo 80letnice prezidenta ČSR, gospoda T. G. Masaryka

Moderato

priređil Emil Adamič.
(Ljubljana)

Mešan
zbor

Za - bu - ča - le go - - re, za - šu - meli le - si,

ah, mladost ti mo - - ja, kam u - šla si, kje si? Ah, mladost ti

mo - - ja, kam si se zgubi - la? Ka - kor da bi ka - - men

vo - da po - to - pi - la. Ča - si, mladi ča - - si, ne - u - ži - ti

poco rit.
p
 kra-si, mo - ja mlada le - - ta ni - so vžila sve - ta.
 kra - si,

Široko
f. *molto rit.*
ff
 ka - men, še ta ka - - men v vo - di se o - br - ne,
f *ff*

mf *rit.* *poco accel.* *molto*
 le mladost se mo - - ja več nik-darne vr - ne. ne vr-ne.
mf *p* *molto*

ff. *molto rit.*
ff
 ka - men, še ta ka - - men v vo - di se o - br - ne,
ff *ff*

pocasi *molto rit.*
mf *p* *pp*
 le mladost se mo - - ja več nik-darne vr - ne.
mf *p* *pp*

ZADNJE SLOVO. (Nagrobnica.)

Ul. Kapus.

Zorka Prelovec.
(Ljubljana)

Otožno

Moški
zbor

p Po-lja-na to-ži, po-lje pla-ka, u-tihnil je ze-le-ni

mf gaj, go-re za-str-le so si li-ce, ker večne ur-neš se na-
f *rit.*

Počasi; I. bas izrazito

pp Pri-ja-željem zbra-nim si--li-jo sol-
Pri-ja željem ob grobu zbranim v o-či nam si-li-jo sol-
pp Pri-ja-željem zbra--nim si--li-jo sol-

ze, si vzbu-jamo spo-mi-ne,
ze, za-man si vzbujamo spo-mi-ne, brez-upne naše so že-
ze, si vzbu-jamo spo-mi-ne, brez-upne so že-

f *počasi*

I. *Pri-* **II.** *Otožno*

lje. Pri- lje. Po-či-vaj mir-no, sladko spa - vaj, saj kmalu

lje. Pri- lje.

jasno, tolažeče

sni - demo se vsi nadzvezda - mi, v po - lja - nah ve - čnih, kjerni gor-

mf f

ff rit. *Počasi* **pp** **ppp**

ja, gorja in ni skr - bi. Po - čivaj mirno, sladko spa - vaj!

ff rit. **pp** **ppp**

Prijatelju Leopoldu Kovaču, tenoristu kr. opere v Ljubljani.

RIBČE PO VODI PLAVAJO...

Prekmurska narodna.

Priredil **Emil Adamič.**
(Ljubljana)

Počasi

Glas

Klavir

The first system of the musical score consists of two staves. The top staff is for the voice (Glas) and the bottom staff is for the piano (Klavir). The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 3/8. The piano part begins with a piano (*p*) dynamic and features a melodic line in the right hand and a supporting bass line in the left hand. The vocal line starts with a whole rest followed by a series of eighth notes.

p

1. Rib-ce po vo - di pla - va - jo, } pa
2. Pličke po zra - ku le - ta jo, }

rit. *a tempo*

The second system continues the musical score. It includes two lines of lyrics for the vocal part. The first line is "1. Rib-ce po vo - di pla - va - jo, } pa" and the second line is "2. Pličke po zra - ku le - ta jo, }". The piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern. There are dynamic markings for piano (*p*) and a tempo change from *rit.* (ritardando) to *a tempo*.

i - - ma usa - ka svoj par, jaz pa ubo - ga re - vna

The third system of the score features the lyrics "i - - ma usa - ka svoj par, jaz pa ubo - ga re - vna". The piano accompaniment continues with a consistent eighth-note accompaniment. The vocal line has a melodic contour that rises and then falls.

stvar, bog-ve kje ho - di moj par? A' jaz pa ubo - ga

The fourth system contains the lyrics "stvar, bog-ve kje ho - di moj par? A' jaz pa ubo - ga". The piano accompaniment remains consistent with the previous systems. The vocal line concludes with a melodic phrase.

rit.

re - una stvar, bog - ve kje ho - di moj par? Ju -

Široko

hej, ju - hej! ve - se - lo je mo - je sr - ce,

accel.

ju - hej, ju - hej, ju - hej! ve -

ff

rit.

se - lo je mo - je sr - ce! Ju -

I. II.

rit.

Domače
podjetje

*

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA

V LJUBLJANI

Domače
podjetje

*

Zavaruje proti ognju, tatvinam, nezgodam itd. ter na doživetje in za slučaj smrti
Podružnice po vsej kraljevini

Lepe opreme,
ugodno odplačevanje!

Najbolje
kupite **ŠIVALNI STROJ** in **KOLO**
samo **Gritzner, Adler, Kayser** za dom, obrt
in industrijo.

Švicarski **Dubied.** Pislalni **Urania** v treh
pletalni stroj stroj velikostih.

Društva poseben popust! Posamezni deli za vse stroje in
kolesa, pnevmatiko edino le pri

Josip Petelinc, Ljubljana

Telefon
št. 2913

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

LJUBLJANA
Prešernova ulica šte. 50
(v lastnem poslopu)

Brzojavni naslov: KREDIT LJUBLJANA
Telefon št. 2040, 2457, 2548, 2706 in 2806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsa-
kovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in
valut, borzna naročila, predjmi in
krediti vsake vrste, eskompt in
inkaso menic in kuponov, na-
kazila v tu- in inozemstvu,
safe - deposits itd. itd.

LITOGRAFIJA
OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, IGRISKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“
SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI
ČEMAŽAR IN DRUG.

„GROM“

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN ŠPEDICIJSKI BUREAU
LJUBLJANA
KOLODVORSKA ULICA ŠT. 41
NASLOV ZA BRZOJAVKE: „GROM“
TELEFON INTERURB. 2454

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA
ZALOGA IN IZPOSOJEVALNICA
KLAVIRJEV
LJUBLJANA
GREGORČIČEVA ULICA STEV. 5.
in RIMSKA CESTA STEV. 2.

Poštni čekovni račun št. 14.075.

Popravila se izvršujejo točno in ceno, tudi na obroke.

OBRTNA BANKA V LJUBLJANI

CENTRALA:
KONGRESNI TRG ŠT. 4

PODRUZNICA:
LJUTOMER

RAČUN PRI POSTNI HRANILNICI
PODRUŽNICI V LJUBLJANI, ST. 12.051

TELEFON ŠT. 508

DAJE KREDITE V OBRTNE SVRHE, POSPEŠUJE
USTANAVLJANJE OBRTNIH IN INDUSTRIJSKIH
PODJETIJ, IZVRSUJE VSE BANCNE
TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE.

VLOGE NA KNJIŽICE IN NA TEKOCI RACUN SE
OBRESTUJEJO KAR NAJUGODNEJE, VEZANE
VLOGE PO DOGOVORU PRIMERNO VISE.

MEDIĆ-ZANKL

tvornice olja, firneža, lakov in barv

družba z o. z.

Centrala v LJUBLJANI Lastnik FRANJO MEDIĆ

Tovarne:

LJUBLJANA-MEDVODE

Podružnice in skladišča:

MARIBOR, NOVI SAD

*

Lastni domači proizvodi:

Laneno olje, firnež, vse vrste lakov,
emajlno-lakastih in oljnatih barv.
Kemično čiste in kemično olepšane kakor tudi
navadne prstene barve vseh vrst in barvnih
tonov, čopičev, steklarskega kleja itd. znamke
„MERA KL“ za obrt, trgovino in industrijo,
za železnice pomorstvo in zrakoplovstvo.

*

Cene umerjene
Točna in solidna postrežba

NAROČITE VAŠI
KLAVIRSKI MLADINI

DESET POVESTI VASILIJA MIRKA

CENA PARTITURI

15 Din

BREZ POŠTINE

★

ZAHTEVAJTE
CENIK NAŠIH
SKLADB

Založba muzikalij pevskega društva
„LJUBLJANSKI ZVON“